

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jany Jedličkové a soudkyň JUDr. Zuzany Bystřické a JUDr. Evy Lukotkové v právní věci žalobce: **M. O.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, odbor správní, se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, 601 82 Brno, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

I. Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru správního ze dne 4. 2. 2010, č.j. JMK 127162/2009, sp. zn. S-JMK 127162/2009 OSP se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru správního, ze dne 4. 2. 2010 č.j. JMK 127162/2009, sp. zn. S-JMK 127162/2009 OSP bylo odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Vyškov, č.j. 155/019198/09/Zah ze dne 10. 8. 2009 (dále jen „správní orgán prvního stupně“) změněno ve výrokové části tak, že stávající část textu: „a zvyšuje o 50%. Celková výše poplatku tedy činí 738,00 Kč, slovy: sedmsetřicetosmkorunčeských“ se nahrazuje textem „a zároveň vyměřuje navýšení tohoto místního poplatku o 50%, tj. 246,00 Kč za nezaplacení ve lhůtě splatnosti. Celková poplatková povinnost dle tohoto platebního výměru činí 738,00 Kč (slovy:

sedmsetřiceosmkorunčeských). Vyměřený místní poplatek a jeho zvýšení uhrad'te do 15 dnů ode dne doručení tohoto platebního výměru na účet Města Vyškova, vedený u Komerční banky, a.s., Vyškov číslo:, variabilní symbol:, konstantní symbol: ... nebo v hotovosti na pokladně Městského úřadu Vyškov.“ Zbývající text napadeného platebního výměru zůstává beze změn.

Rozhodnutím Městského úřadu Vyškov, odboru místního hospodářství ze dne 10. 8. 2009 č.j. 155/019198/09/Zah byl vydán platební výměr na místní poplatek podle § 11 zákona č. 565/1990 Sb. o místních poplatcích v platném znění a ust. čl. 3 a 4 obecně závazné vyhlášky Města Vyškova č. 1/2007 o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů a v souladu se zákonem č. 337/1992 Sb. o správě daní a poplatků v platném znění, který byl vyměřen ve výši 492,- Kč za období roku 2008 a zvýšen o 50%. Celková výše poplatku tedy činila 738,00 Kč, poplatek pro poplatníka byl splatný jednorázově nejpozději do 30. 4. 2008. Jelikož tuto povinnost žalobce nesplnil, a poplatek neuhradil v termínu splatnosti, byl podle § 11 zák. č. 565/1990 Sb. v pl. zn. vyměřen poplatek výměrem navýšeným o 50%.

V žalobních bodech argumentoval žalobce, že rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo vydáno v rozporu se základními lidskými právy, je proto nezákonné. Uvedl, že mu byly odejmuty peněžité dávky sociální potřeby, tudíž neměl prostředky na jídlo, dlouhodobě strádal v ČR hlady, nemohl tedy vytvářet odpady. Namítl dále, že napadenými rozhodnutími došlo ke zneužití veřejné moci, rozhodnutí obou správních orgánů jsou nezákonná. Navrhl proto zrušení přezkoumávaného rozhodnutí žalovaného.

V návaznosti na doručení žaloby zaujal žalovaný právní stanovisko ze dne 23. 7. 2010, v němž uvedl následující podstatné skutečnosti:

K námitce žalobce, že neměl prostředky na živobytí ani na poplatek za komunální odpad, uvedl, že tyto skutečnosti podle zákona o místních poplatcích nemají vliv na vyměření místního poplatku, avšak mohly by být zohledněny při posuzování žádosti o prominutí podle § 16 zákona o místních poplatcích, která se podává správci místního poplatku, který o ní rozhodne. O této možnosti byl žalobce poučen.

K tvrzení žalobce, že došlo ke zneužití veřejné moci, a napadená rozhodnutí jsou nezákonná, uvedl žalovaný, že řízení probíhalo v souladu se zákonem č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků v platném znění a zákonem č. 565/1990, o místních poplatcích v platném znění. Řízení ve věcech poplatků vykonává na základě § 14 odst. 3 zákona č. 565/1990 Sb. v platném znění obecní úřad. Obecní úřad je v poplatkovém řízení správcem daně, a to podle § 1 odst. 3 zákona č. 337/1992 Sb. v platném znění. Žalovaný proto neshledal v postupu správce místního poplatku nezákonnost ani zneužití veřejné moci.

Z výše uvedených důvodů žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

V replice doručené Krajskému soudu v Brně dne 15. 9. 2010 žalobce opakovaně zdůraznil, že Městský úřad ve Vyškově, odbor místního hospodářství, zneužil veřejné moci, která mu byla svěřena, neumí s ní zacházet, nezákonnou, agresivní, arogantní, pyramidovou hrou, finančním útlakem, finanční tísni vydírá nájemníka, tj. žalobce, za údajné dlužné nájemné, za údajný komunální odpad. Opakovaně poukázal na porušení čl. 30 odst. 2 Listiny

základních práv a svobod, což blíže konkretizoval v postupu správního orgánu prvního stupně i postupu Okresního soudu ve Vyškově.

Ve správním spise je založen platební výměr na místní poplatek za provoz systému shromažďování sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů ze dne 10.8.2009, č.j. 155/019198/09/Zah, ve výši 492,- Kč za období roku 2008 zvýšený o 50%, takže celková výše poplatku činí 738,- Kč, odvolání žalobce doručené správnímu orgánu prvního stupně dne 31. 8. 2009, podání žalobce označené jako „poslední výzva před podáním správní žaloby“.

Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).

Žaloba byla přezkoumána v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházejícího vydání rozhodnutí, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s.ř.s.).

Spor mezi účastníky je v rovině právní, skutkové okolnosti vyplývají z přezkoumávaného rozhodnutí a z obsahu připojeného správního spisu.

V souladu s ust. § 15 zákona č. 565/1990 Sb. o místních poplatcích ve znění pozdějších předpisů v návaznosti na ust. § 10 písm. a) a § 84 odst. 2 písm. i) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obcích“), schválilo zastupitelstvo Města Vyškova dne 19. 11. 2007 Obecně závaznou vyhlášku č. 1/2007 o místním poplatku za provoz systému shromažďování sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů, která nabyla účinnosti dne 1. 1. 2008. Obecně závazná vyhláška č. 1/2007 byla vyvěšena na úřední desce Městského úřadu Vyškov dne 28. 11. 2007.

Citovanou Obecně závaznou vyhláškou byl pro Město Vyškov zaveden místní poplatek za provoz systému shromažďování sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů, jehož poplatníkem je každá fyzická osoba, která má v obci trvalý pobyt a dále fyzická osoba, která má na území města ve vlastnictví stavbu určenou nebo sloužící k individuální rekreaci (čl. 2 písm. a), b) citované vyhlášky). Podle čl. 3 citované vyhlášky sazba poplatku pro poplatníka dle čl. 2 písm. a), b) v roce 2008 činí 492,- Kč a je splatná jednorázově nejpozději do 30. 4. příslušného kalendářního roku (čl. 4 citované vyhlášky). V případě nezaplacení poplatku za provoz systému nakládání s komunálním odpadem včas, nebo ve správné výši, vyměří správce poplatku poplatek platebním výměrem s tím, že včas nezaplacený poplatek nebo jeho nezaplacenou část může správce poplatku zvýšit až na trojnásobek (čl. 7 citované vyhlášky).

V projednávané věci bylo prokázáno, že žalobce je k trvalému pobytu přihlášen na ulici Albrechtova 587/16, Vyškov, je tedy poplatníkem. Z obsahu správního spisu bylo dále zjištěno, že pro období od 1. 1. 2002 do 31. 12. 2002 byl místní poplatek stanoven Obecně závaznou vyhláškou Města Vyškova č. 2/2001 ve výši 360,- Kč. Obecně závazná vyhláška byla vydána v souladu se zákonem č. 565/1990 Sb. v platném znění a v souladu se zákonem č. 128/2000 Sb. v platném znění. Podle čl. 4 Obecně závazné vyhlášky Města Vyškova č. 2/2001 byl poplatek splatný nejpozději do 31. 3. v kalendářním roce, pro který byl stanoven nebo ve dvou stejných splátkách nejpozději do 31. 3. a do 30. 6. daného roku. Žalobce, tj. poplatník, stanovený poplatek v termínu splatnosti neuhradil. Proto byl správcem místního poplatku vyměřen platebním výměrem podle § 11 zákona č. 565/1990 Sb. v platném znění

v souladu s ust. čl. 7 Obecně závazné vyhlášky Města Vyškova č. 2/2001. Poplatek byl vyměřen platebním výměrem č.j. 1731/019198/04 ze dne 16. 8. 2004 ve výši 360,- Kč a navýšen o 50%, tedy celková výše poplatku činila 540,- Kč. Poplatníkovi byl platební výměr doručen do vlastních rukou dne 19. 8. 2004. Dne 3. 9. 2004 bylo doručeno příslušnému správci místního poplatku odvolání proti uvedenému platebnímu výměru, které bylo dne 13. 9. 2004 postoupeno Krajskému úřadu Jihomoravského kraje v Brně k dalšímu projednání a toto bylo poplatníkovi sděleno dne 13. 9. 2004, sdělení mu bylo doručeno dne 20. 9. 2004. Rozhodnutím Krajského úřadu Jihomoravského kraje, které nabylo právní moci dne 5. 5. 2005 bylo odvolání žalobce zamítnuto a spisový materiál vrácen.

Pro období od 1. 1. 2003 do 31. 12. 2003 byl místní poplatek stanoven podle citované Obecně závazné vyhlášky Města Vyškova ve výši rovněž 360,- Kč. Žalobce stanovený poplatek v termínu splatnosti tj. do 31. 3. 2003 anebo ve dvou stejných splátkách vždy nejpozději do 31. 3. a do 30. 6. daného roku neuhradil. Správcem místního poplatku mu byl proto vyměřen platebním výměrem č.j. 978/019198/04 ze dne 19. 5. 2005 poplatek ve výši 360,- Kč a navýšen o 50%, tedy celková výše poplatku činila 540,- Kč. Žalobci byl platební výměr doručen do vlastních rukou dne 15. 6. 2005, platební výměr nabyt právní moci dne 18. 7. 2005, žalobce odvolání nepodal.

Pro období od 1. 1. 2004 do 31. 12. 2004 byl místní poplatek stanoven Obecně závaznou vyhláškou Města Vyškova č. 5/2003 ve výši 396,- Kč, splatný do 31. 3. příslušného kalendářního roku, eventuálně ve dvou stejných splátkách vždy nejpozději do 31. 3. a do 30. 6. daného roku. Žalobce opět poplatek v termínu splatnosti neuhradil. Platebním výměrem ze dne 19. 5. 2005 č.j. 979/019198/04 byl proto poplatek vyměřen ve výši 396,- Kč a navýšen o 50%, takže celková výše poplatku činila 594,- Kč. Poplatníkovi byl platební výměr doručen do vlastních rukou dne 15. 6. 2005, platební výměr nabyt právní moci dne 18. 7. 2005, poplatník odvolání v zákonné lhůtě nepodal.

Pro období od 1. 1. 2005 do 31. 12. 2005 byl místní poplatek stanoven Obecně závaznou vyhláškou Města Vyškova č. 5/2004 ve výši 420,- Kč, splatný jednorázově nejpozději do 30. 4. 2005. Poplatník stanovený poplatek v termínu splatnosti neuhradil. Platebním výměrem ze dne 14. 6. 2005 č.j. 990/019198/05/Zah byl vyměřen poplatek ve výši 420,- Kč, navýšen o 50%, celkem tedy 630,- Kč. Poplatníkovi byl doručen do vlastních rukou dne 7. 7. 2005, nabyt právní moci dne 8. 8. 2005. Poplatník v zákonné lhůtě odvolání nepodal.

Výzva k zaplacení nedoplatku v náhradní lhůtě na celkovou dlužnou částku 2.304,- Kč ze dne 22. 8. 2005 byla poplatníkovi doručena do vlastních rukou dne 12. 9. 2005. Dne 26. 9. 2005 podal poplatník odvolání ústně do protokolu u příslušného správce místního poplatku, dlužnou částku celkem 2.304,- Kč neuhradil. Odvolání bylo postoupeno Krajskému úřadu Jihomoravského kraje v Brně, rozhodnutím ze dne 20. února 2006 č.j. JMK 23299/2006, sp. zn. JMK 38538/2005 OE bylo odvolání žalobce zamítnuto. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 27. 2. 2006.

Pro období od 1. 1. 2006 do 31. 12. 2006 byl stanoven místní poplatek Obecně závaznou vyhláškou Města Vyškova č. 10/2005 ve výši 480,- Kč, splatný jednorázově nejpozději do 30. 4. 2006. Žalobce poplatek v termínu splatnosti neuhradil, proto byl poplatek vyměřen platebním výměrem ze dne 18. 5. 2006 č.j. 100/019198/06/Zah ve výši 480,- Kč a navýšen o 50%, celkem činil 720,- Kč. Platební výměr byl žalobci doručen do vlastních rukou dne 31. 5. 2006, právní moci nabyt dne 4. 7. 2006, žalobce v zákonné lhůtě odvolání nepodal.

Pro období od 1. 1. 2007 do 31. 12. 2007 byla stanovena výše poplatku Obecně závaznou vyhláškou Města Vyškova č. 4/2006 ve výši 480,- Kč, splatnost byla stanovena nejpozději do 30. 4. 2007. Žalobce uhradil poplatek ve výši 480,- Kč dne 22. 3. 2007 na pokladně Městského úřadu ve Vyškově.

Pro období od 1. 1. 2008 do 31. 12. 2008 byla stanovena výše místního poplatku Obecně závaznou vyhláškou Města Vyškova č. 1/2007 v částce 492,- Kč se splatností jednorázově nejpozději do 30. 4. 2008. Žalobce uhradil poplatek v uvedené výši dne 18. 3. 2008 na pokladně Městského úřadu ve Vyškově.

Správce daně příchozí platbu použil na úhradu daňových povinností v pořadí podle § 59 odst. 5 zákona č. 337/1992 Sb. o správě daní a poplatků v platném znění. Vzhledem k tomu, že správce poplatku platby použil na zvýšení daně a nejstarší nedoplatky na dani, vyzval dne 20. května 2009 poplatníka výzvou podle § 44 citovaného zákona k úhradě poplatku za provoz systému shromažďování sběru přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů za období od 1. 1. 2008 do 31. 12. 2008 ve výši 492,- Kč. Výzva ze dne 20. 5. 2009 č.j. 24643/2/019198/09/Zah byla poplatníkovi doručena do vlastních rukou dne 1. 6. 2009. Žalobce místní poplatek v termínu stanoveném citovanou výzvou neuhradil. Z tohoto důvodu byl poplatek vyměřen platebním výměrem ze dne 10. 8. 2009 č.j. 155/019198/09/Zah ve výši 492,- Kč a navýšen o 50 % tak, že celková výše poplatku činila 738,- Kč. Platební výměr byl žalobci doručen do vlastních rukou dne 20.8.2009. Žalobce proti uvedenému platebnímu výměru podal odvolání. Žalovaný ve věci rozhodl dne 4. 2. 2010. Rozhodnutí je předmětem přezkumného soudního řízení.

Žaloba není důvodná.

Při posuzování předmětné právní věci se soud zabýval spornou otázkou, sice zda žalobce řádně uhradil svou poplatkovou povinnost za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálního odpadu (dále jen „poplatek“) za rok 2008 či nikoliv, respektive zda byl s platbou za uvedený rok v prodlení či nikoliv. Taktéž se zabýval otázkou, zda byl správce daně oprávněn použít přijatou platbu na daň, jež byla žalobcem provedena v termínu shodujícím se s termínem platby, poplatku, tj. nejpozději splatného do 30. 4. 2008. Z obsahu správního spisu i napadeného rozhodnutí žalovaného je jednoznačně patrné, z jakých důvodů došel žalovaný k závěru, že žalobce neuhradil včas svou daňovou povinnost za období let 2002 až 2006. Opodstatněně přitom poukázal i na ust. § 59 odst. 5 zákona o správě daní a poplatků.

Z obsahu žaloby vyplývá, že žalobce vytýká žalovanému, že správní orgán překročil zákonem stanovené meze správního uvážení, jestliže platebním výměrem ze dne 10. 8. 2009 vyměřil místní poplatek za období roku 2008 v částce 492,- Kč a zvýšil o 50% na částku 738,- Kč.

Soud posoudil zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného taktéž i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a konstatoval, že žalobci bylo sporné penále vyměřeno v souladu s ust. § 63 odst. 1 zákona o správě daní a poplatků z toho důvodu, že nesplnil svou daňovou povinnost (platební) v zákonné lhůtě.

V této souvislosti soud poukazuje na ust. § 1 odst. 1 zákona o správě daní a poplatků dle kterého zákon upravuje správu daní, poplatků, odvodů, záloh na tyto příjmy a odvodů za porušení rozpočtové kázně (dále jen „daně“), etc.

Podle ust. § 59 odst. 5 citovaného zákona úhrada daně se použije na úhradu daňových povinností v pořadí:

- a) náklady řízení,
- b) pokuty,
- c) zvýšení daně,
- d) nejstarší doplatky na dani,
- e) běžné platby daní,
- f) úrok,
- g) penále.

Zákon o správě daní a poplatků blíže neurčuje termín „daň“, kromě legislativní zkratky obsažené v ust. § 1 odst. 1 tohoto zákona. Obsah ustanovení § 59 odst. 5 citovaného zákona však determinuje obsah tohoto pojmu. Je tomu tak proto, že pokud toto ustanovení od sebe navzájem odlišuje termín „daň“ a „daňová povinnost“, pak zde není žádného rozumného důvodu pro to, aby obsah termínu „daň“, vymezený ust. § 59 odst. 5 citovaného zákona, byl shodný s termínem „daňová povinnost“. Daňovou povinností je třeba rozumět jednotlivou, konkrétně určenou veřejnoprávní platební povinnost, která je dána druhem daně a dalším rozlišovacím znakem, např. právním důvodem jejího vzniku.

Termín „daňová povinnost“ proto vyjadřuje např. nejstarší nedoplatky na dani (§ 59 odst. 5 písm. d) citovaného zákona).

Ze spisového materiálu je zřejmé, že žalobce poukazoval platby (opožděně) na úhradu předmětného poplatku. V souladu s ust. § 59 odst. 2 ZSDP proto správce daně přijal uvedené platby na předmětný poplatek. Ustanovení odst. 5 stanoví pořadí v jakém se platba daně použije na úhradu jednotlivých nedoplatků, pokud jsou evidovány na účtu daňového poplatníka. Vzhledem k tomu, že správce poplatku evidoval na účtu žalobce nedoplatky, nezbylo mu, než takové platby použít na dřívější nedoplatky, to znamená uplatnit tzv. „prioritu hrazení“.

Jestliže žalovaný taktéž i správní orgán prvního stupně postupovali tak, že platby, které žalobce provedl u správce místního poplatku byly zaúčtovány na nejstarší daňové nedoplatky (rok 2002, 2003, 2004, 2005, 2006) nelze než konstatovat, že tak učinili v souladu se zákonem. V této souvislosti soud cituje z judikatury Nejvyššího správního soudu, sice rozsudku ze dne 18. 5. 2001 č.j. 7 Afs 29/2011-254, dle kterého *„správci daně v případě, je-li mu poukázána platba na daň, nepřísluší uvážit na kterou konkrétní daňovou povinnost je tato platba určena (byť by se i početně shodovala s konkrétním předpisem některé daňové povinnosti). Správce daně je totiž povinen postupovat a s přijatou platbou nakládat podle dikce ust. § 59 odst. 5 zákona o správě daní a poplatků; opačný postup by byl nejen v rozporu s uvedeným ustanovením zákona o správě daní a poplatků (§ 59 odst. 5), ale i v rozporu s čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a čl. 2 odst. 3 Ústavy.“*

Obstojí proto i závěr, že žalobce byl v prodlení s úhradou daně, tj. poplatku za komunální odpad za léta 2002 až 2006, a proto mu bylo v souladu se zákonem sděleno a předepsáno k úhradě daňové penále.

Věcně lichá je též námitka žalobce, že žalovaný a zejména správní orgán prvního stupně nereagoval dostatečně a přesvědčivě na argumentaci, kterou označil jako „ústavně právní“. Povinností Krajského soudu v Brně (v zájmu přezkoumatelnosti rozhodnutí správních orgánů)

je reagovat na zásadní argumenty žalobce, což však neznamená povinnost vždy jednotlivě reagovat na tvrzení žalobce v žalobě a ani neznamená povinnost tyto úvahy výslovně vyvracet. To platí tím spíše, jde-li v řadě případů o argumenty smyšlené (hypotetické), formulované pouze za tímto účelem či argumenty absurdní, které nemají oporu ve skutkovém stavu projednávané věci nebo v právním řádu. Byl to naopak žalobce, který měl pregnantně, jednoznačně a srozumitelně formulovat žalobní body – skutkové a právní důvody, pro které považuje napadené výroky rozhodnutí žalovaného za nezákonné. Nic žalobci nebránilo, aby v žalobě namítl, které konkrétní ustanovení toho kterého právního předpisu žalovaný nesprávně vyložil a aplikoval, popřípadě které procesní postupy žalovaný či správce daně opomenul a k těm pak uvedl, jakým způsobem bylo zasaženo do jeho právní sféry. Soud je ve vztahu k podané žalobě povinen posoudit, a to v mezích vytčených žalobních bodů – tedy skutkových a právních výhrad, zákonnost žalobcem napadených správních rozhodnutí.

Ze všech shora uvedených důvodů Krajský soud v Brně neshledal žalobu opodstatněnou, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce právo na náhradu nákladů řízení nemá, žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřednické činnosti nevznikly, proto soud právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 31. ledna 2012

JUDr. Jana Jedličková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová